Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►B

REGULAMENTUL (CE) NR. 539/2001 AL CONSILIULUI

din 15 martie 2001

de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerați de această obligație

(JO L 81, 21.3.2001, p. 1)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Regulamentul (CE) nr. 2414/2001 al Consiliului din 7 decembrie 2001	L 327	1	12.12.2001
►M2	Regulamentul (CE) nr. 453/2003 al Consiliului din 6 martie 2003	L 69	10	13.3.2003
►M3	Regulamentul (CE) nr. 851/2005 al Consiliului din 2 iunie 2005	L 141	3	4.6.2005
►M4	Regulamentul (CE) nr. 1791/2006 al Consiliului din 20 noiembrie 2006	L 363	1	20.12.2006
►M5	Regulamentul (CE) nr. 1932/2006 al Consiliului din 21 decembrie 2006	L 405	23	30.12.2006
►M6	Regulamentul (CE) nr. 1244/2009 al Consiliului din 30 noiembrie 2009	L 336	1	18.12.2009
►M7	Regulamentul (UE) nr. 1091/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010	L 329	1	14.12.2010
►M8	Regulamentul (UE) nr. 1211/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 15 decembrie 2010	L 339	6	22.12.2010

Astfel cum a fost modificat prin:

►A1	Actul privind condițiile de aderare a Republicii Cehe, a Republicii Estonia, a Republicii Cipru, a Republicii Letonia, a Republicii Lituania, a Republicii Ungare, a Republicii Malta, a Republicii Polone, a Republicii Slovenia și a Republicii Slovace și adaptările tratatelor care stau la baza Uniunii Europene	L 236	33	23.9.2003

▼B

REGULAMENTUL (CE) NR. 539/2001 AL CONSILIULUI

din 15 martie 2001

de stabilire a listei țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză pentru trecerea frontierelor externe și a listei țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerați de această obligație

CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special articolul 62 alineatul (2) litera (b) punctul (i),

având în vedere propunerea Comisiei ([1]),

având în vedere avizul Parlamentului European ([2]),

întrucât:

(1) În conformitate cu articolului 62 alineatul (2) litera (b) din Tratat, Consiliul trebuie să adopte normele cu privire la vizele pentru șederile prevăzute pentru o durată de maxim trei luni și, în acest context, este necesar să se stabilească lista acelor țări terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză la trecerea frontierelor externe și cea a celor ai căror resortisanți sunt exonarați de această obligație. Articolul 61 menționează respectivele liste printre măsurile de însoțire care sunt direct legate de libera circulație a persoanelor într-un spațiu de libertate, securitate și justiție.

(2) Prezentul regulament se înscrie în continuarea acquis-ului Schengen, în conformitate cu protocolul de integrare a acestuia în cadrul Uniunii Europene, denumit în continuare „Protocolul Schengen”. Acesta nu afectează obligațiile care decurg din acest acquis ale statelor membre, astfel cum este definit de anexa A la Decizia 1999/435/CE din 20 mai 1999 privind definirea acquis-ului Schengen în scopul stabilirii, în conformitate cu dispozițiile relevante din Tratatul de instituire a Comunității Europene și Tratatul privind Uniunea Europeană, a temeiului juridic pentru fiecare din dispozițiile sau deciziile care constituie acquis-ul ([3]).

(3) Prezentul regulament reprezintă continuarea dezvoltării a acelor dispoziții prin care s-a autorizat o cooperare consolidată în conformitate cu Protocolul Schengen și cade sub incidența domeniului prevăzut la articolul 1 punctul B din Decizia 1999/437/CE din 17 mai 1999 privind anumite dispoziții de aplicare a Acordului încheiat între Consiliul Uniunii Europene și Republica Islanda și Regatul Norvegiei în ceea ce privește asocierea acestor două state la punerea în aplicare, asigurarea respectării și dezvoltarea acquis-ului Schengen ([4]).

([1]) JO C 177 E, 27.6.2000, p. 66.
([2]) Aviz emis la 5 iulie 2000 (nepublicat încă în Jurnalul Oficial).
([3]) JO L 176, 10.7.1999, p. 1.
([4]) JO L 176, 10.7.1999, p. 31.

▼B

(4) În temeiul articolului 1 din Protocolul privind poziția Regatului Unit și a Irlandei, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul de instituire a Comunității Europene, Irlanda și Regatul Unit nu participă la adoptarea prezentului regulament. În consecință și fără a aduce atingere articolului 4 din protocolul menționat anterior, dispozițiile prezentului regulament nu se aplică nici Irlandei și nici Regatului Unit.

(5) Stabilirea acelor țări terțe ai căror resortisanți sunt supuși obligației de a deține viză și a celor care sunt exonarați de această obligație se face prin intermediul unei evaluări atente, de la caz la caz, a unei serii de criterii, care se referă *inter alia* la imigrația ilegală, ordinea publică și siguranță și la relațiile externe ale Uniunii Europene cu țările terțe, acordându-se de asemenea atenție și implicațiilor coerenței regionale și ale reciprocității. Ar trebui să se prevadă un mecanism comunitar care să permită punerea în aplicare a acestui principiu al reciprocității în cazul în care una din țările terțe incluse în anexa II la prezentul regulament decide să supună resortisanții dintr-unul sau mai multe state membre obligației de a deține viză.

(6) Întrucât Acordul privind Spațiul Economic European exonerează resortisanții din Islanda, Liechtenstein și Norvegia de obligația de a deține viză, aceste țări nu sunt incluse în lista la anexa II.

(7) În ceea ce privește apatrizii și refugiații recunoscuți, fără a aduce atingere obligațiilor care revin în conformitate cu acordurile internaționale semnate de statele membre, în special Acordul european privind suprimarea vizelor pentru refugiați, semnat la Strasburg la 20 aprilie 1959, decizia privind obligația sau exonerarea de viză ar trebui să fie în funcție de țara terță în care au rezidența aceste persoane și care a emis documentele lor de călătorie. Cu toate acestea, date fiind diferențele dintre legislațiile interne aplicabile apatrizilor și refugiaților recunoscuți, statele membre pot decide dacă aceste categorii de persoane sunt supuse obligației de a deține viză, în cazul în care țara terță în care au rezidența aceste persoane și care a emis documentele lor de călătorie este o țară terță ai cărei resortisanți sunt exonerați de obligația de a deține viză.

(8) În cazuri particulare în care se justifică un regim special în materie de vize, statele membre pot exonera anumite categorii de persoane de obligația de a deține viză sau pot impune această obligație în conformitate cu dreptul public internațional sau cutuma.

(9) Pentru a asigura o administrare deschisă a sistemului și informarea persoanelor în cauză, statele membre ar trebui să comunice celorlalte state membre și Comisiei măsurile pe care le iau în temeiul prezentului regulament. Din aceleași motive, informațiile în cauză ar trebui publicate și în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

(10) Condițiile care reglementează intrarea pe teritoriul statelor membre sau eliberarea vizelor nu afectează normele care guvernează actualmente recunoașterea valabilității documentelor de călătorie.

▼B

(11) În conformitate cu principiul proporționalității prevăzut la articolul 5 din Tratat, pentru a asigura buna funcționare a regimului comun al vizelor, este necesar și oportun să se adopte un regulament care să stabilească lista țărilor terțe ai căror resortisanți trebuie să dețină viză la trecerea frontierelor externe și lista țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerați de această obligație.

▼M1

(12) Prezentul regulament prevede o armonizare totală în ceea ce privește țările terțe ai căror resortisanți sunt supuși obligației de a deține viză pentru trecerea frontierelor externe ale statelor membre și țările terțe ai căror resortisanți sunt exonerați de această obligație.

▼B

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

(1) Resortisanții țărilor terțe care figurează pe lista din anexa I trebuie să dețină o viză la trecerea frontierelor externe ale statelor membre.

▼M5

Fără a aduce atingere obligațiilor care decurg din Acordul european privind eliminarea vizelor pentru refugiați, semnat la Strasbourg la 20 aprilie 1959, este necesar ca refugiații statutari și apatrizii să dețină o viză la trecerea frontierelor externe ale statelor membre, în cazul în care țara terță în care au reședința și care le-a eliberat documentul de călătorie este una dintre țările terțe menționate în lista din anexa I la prezentul regulament.

▼M1

(2) Resortisanții țărilor terțe care figurează pe lista din anexa II sunt exonerați de obligația prevăzută la alineatul (1) pentru șederi a căror durată totală nu depășește trei luni.

▼M5

De asemenea, sunt exonerați de obligativitatea vizelor:

— resortisanții țărilor terțe menționate în lista din anexa I la prezentul regulament care sunt titulari ai unui permis de trecere locală a frontierei eliberat de statele membre în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1931/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 de stabilire a normelor privind micul trafic de frontieră la frontierele terestre externe ale statelor membre și de modificare a dispozițiilor Convenției Schengen [1], în cazul în care titularii respectivi își exercită dreptul în cadrul regimului micului trafic de frontieră;

— elevii resortisanți ai uneia dintre țările terțe menționate în lista din anexa I, care au reședința într-un stat membru care aplică Decizia 94/795/JAI a Consiliului din 30 noiembrie 1994 privind o acțiune comună adoptată de Consiliu în temeiul articolului K.3 alineatul (2) litera (b) din Tratatul privind Uniunea Europeană în ceea ce privește facilitățile de călătorie pentru elevii resortisanți ai unor țări terțe care au reședința într-un stat membru [2] în cazul în care acești elevi participă la o excursie organizată în cadrul unui grup școlar însoțit de un cadru didactic al instituției de învățământ în cauză;

[1] JO L 405, 30.12.2006, p. 1.
[2] JO L 327, 19.12.1994, p. 1.

▼M5

— refugiații statutari, apatrizii și celelalte persoane care nu dețin cetățenia niciunei țări, care au reședința într-un stat membru și sunt titulari ai unui document de călătorie eliberat de acest stat membru.

▼B

(3) Resortisanții noilor țări terțe care au făcut parte anterior din țări care figurează pe listele din anexele I și II sunt supuși dispozițiilor alineatelor (1) și respectiv (2) până când Consiliul nu decide altfel, în conformitate cu procedura prevăzută de dispoziția relevantă din tratat.

▼M3

(4) Stabilirea, de către o țară terță care figurează pe lista din anexa II, a obligației de a deține viză pentru resortisanții unui stat membru, presupune aplicarea următoarelor dispoziții:

(a) în termen de nouăzeci de zile de la momentul anunțului sau al aplicării acestuia, statul membru în cauză notifică în scris Consiliului și Comisiei; notificarea se publică în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*. Notificarea menționează data punerii în aplicare a măsurii respective și tipul documentelor de călătorie și a vizelor respective.

În cazul în care țara terță decide să ridice obligația de a deține viză înainte de expirarea acestui termen, transmiterea notificării devine superfluă;

(b) Comisia, imediat după publicarea notificării și în consultare cu statul membru în cauză, ia măsurile necesare împreună cu autoritățile țării terțe pentru a reintroduce exonerarea de obligația de de a deține viză;

(c) în termen de nouăzeci de zile de la publicarea acestei notificări, Comisia, în consultare cu statul membru în cauză, raportează Consiliului. Raportul poate fi însoțit de o propunere care să prevadă reintroducerea temporară a obligației de a deține viză pentru resortisanții țării terțe în cauză. Comisia poate, de asemenea, prezenta această propunere după deliberările Consiliului cu privire la raportul său. Consiliul hotărăște asupra acestei propuneri cu majoritate calificată în termen de trei luni;

(d) în cazul în care consideră necesar, Comisia poate prezenta o propunere de reintroducere temporară a obligației de a deține viză pentru resortisanții țării terțe menționate la litera (c) fără un raport prealabil. Procedura menționată la litera (c) se aplică în cazul acelei propuneri. Statul membru în cauză poate declara dacă dorește abținerea Comisiei de a propune, fără un raport prealabil, reintroducerea temporară a obligației de a deține viză;

(e) procedura menționată la literele (c) și (d) nu afectează dreptul Comisiei de a prezenta o propunere de modificare a acestui regulament în vederea transferării țării terțe în cauză la anexa I. În cazul în care măsurile temporare menționate la literele (c) și (d) au fost decise, propunerea de modificare a prezentului regulament este prezentată de Comisie în cel mult nouă luni de la intrarea în vigoare a măsurii temporare. Această propunere include, de asemenea, dispoziții de ridicare a măsurilor temporare, care e posibil să fi fost introduse în temeiul procedurilor menționate la literele (c) și (d). Între-timp, Comisia va continua să depună eforturi pentru a determina autoritățile țării terțe în cauză să reintroducă exonerarea de obligația de a deține viză pentru resortisanții statului membru în cauză;

▼M3

(f) în cazul în care țara terță în cauză elimină obligația de a deține viză, statul membru notifică imediat Consiliului și Comisiei această eliminare. Notificarea se publică în seria C a *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*. Orice măsură temporară adoptată în temeiul literei (d) încetează după șapte zile de la publicarea în Jurnalul Oficial. În cazul în care țara terță în cauză a introdus obligația de a deține viză pentru resortisanții a două sau mai multe state membre, măsura temporară încetează doar după ultima publicare.

(5) Cât timp reciprocitatea exonerării de viză nu există între una dintre țările terțe enumerate de anexa II și unul dintre statele membre, Comisia raportează Parlamentului European și Consiliului până la 1 iulie a fiecărui an bisect cu privire la situația de nereciprocitate și, dacă este necesar, prezintă propunerile adecvate.

▼B

Articolul 2

În sensul prezentului regulament, „viză” înseamnă o autorizație emisă de către un stat membru sau o decizie luată de respectivul stat care este solicitată în vederea:

— intrării pentru o ședere în acel stat membru sau în mai multe state membre pentru o durată care nu depășește trei luni în total;

— intrării în vederea tranzitării teritoriului acelui stat membru sau al mai multor state membre, cu excepția tranzitului aeroportuar.

▼M5

▼B

Articolul 4

(1) Un stat membru poate prevedea excepții de la obligația de a deține viză prevăzută la articolul 1 alineatul (1) sau de la exonerarea de obligația de a deține viză prevăzută la articolul 1 alineatul (2), în ceea ce privește:

▼M5

(a) titularii de pașapoarte diplomatice, de pașapoarte de serviciu/oficiale sau de pașapoarte speciale, în conformitate cu una dintre procedurile prevăzute la articolul 1 alineatul (1) și la articolul 2 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 789/2001 al Consiliului din 24 aprilie 2001 care rezervă Consiliului competențele de executare în ceea ce privește anumite norme metodologice și proceduri de examinare a cererilor de viză ([1]);

▼B

(b) echipajul civil ale aeronavelor si ale navelor;

(c) echipajul și însoțitorii de bord din zborurile de urgență sau salvare și alte persoane care furnizează ajutor, în caz de dezastru sau accident;

(d) echipajul civil al navelor care navighează în apele internaționale;

([1]) JO L 116, 26.4.2001, p. 2. Regulament modificat prin Decizia 2004/927/CE (JO L 396, 31.12.2004, p. 45);

▼B

(e) titularii de permise de liberă trecere eliberate de unele organizații internaționale interguvernamentale funcționarilor lor.

▼M5

(2) Un stat membru poate scuti de obligativitatea vizelor:

(a) elevii resortisanți ai uneia dintre țările terțe menționate în lista din anexa I, care au reședința într-una dintre țările terțe menționate în lista din anexa II, în Elveția sau în Liechtenstein, atunci când acești elevi participă la o excursie organizată în cadrul unui grup școlar însoțit de un cadru didactic al instituției de învățământ în cauză;

(b) refugiații statutari și apatrizii, în cazul în care țara terță în care au reședința și care le-a eliberat documentul de călătorie este una dintre țările terțe menționate în lista din anexa II;

(c) membrii forțelor armate care se deplasează în cadrul NATO sau al Parteneriatului pentru pace, care sunt titulari ai unor documente de identitate și ai unor ordine de misiune prevăzute de Convenția din 19 iunie 1951 între statele părți la Organizația Tratatului Atlanticului de Nord privind statutul forțelor acestora.

▼B

(3) Un stat membru poate prevedea excepții de la exonerarea de obligația de a deține viză prevăzută la articolul 1 alineatul (2) pentru persoanele care desfășoară o activitate remunerată în timpul șederii lor.

Articolul 5

(1) În termen de zece zile lucrătoare de la data intrării în vigoare a prezentului regulament, statele membre comunică celorlalte state membre și Comisiei măsurile luate în temeiul articolului 3 liniuța a doua și al articolului 4. Orice modificări ulterioare ale acelor măsuri se comunică în același mod, în termen de cinci zile lucrătoare.

(2) Comisia publică pentru informare măsurile comunicate în temeiul alineatului (1) în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 6

Prezentul regulament nu afectează competența statelor membre cu privire la recunoașterea statelor, a entităților teritoriale și a pașapoartelor, a documentelor de călătorie și de identitate eliberate de autoritățile lor.

Articolul 7

(1) Regulamentul (CE) nr. 574/1999 al Consiliului [1] se înlocuiește cu prezentul regulament.

(2) Versiunile finale ale Instrucțiunilor consulare comune (ICC) și ale Manualului comun (MC), astfel cum rezultă din Decizia Comitetului Executiv Schengen din 28 aprilie 1999 [SCH/Com-ex(99) 13], se modifică după cum urmează:

1. titlul anexei 1 partea I din ICC și al anexei 5 partea I din MC se înlocuiește cu următorul text:

   „Lista comună a țărilor terțe ai căror resortisanți sunt supuși obligației de a deține viză de către statele membre legate prin Regulamentul (CE) nr. 539/2001”;

[1] JO L 72, 18.3.1999, p. 2.

▼**B**

2. lista din anexa 1 partea I din ICC și din anexa 5 partea I din MC se înlocuiește cu lista din anexa I la prezentul regulament;

3. titlul anexei 1 partea II din ICC și al anexei 5 partea II din MC se înlocuiește cu următorul text:

   „Lista comună a țărilor terțe ai căror resortisanți sunt exonerați de obligația de a deține viză de către statele membre care sunt legate prin Regulamentul (CE) nr. 539/2001”;

4. lista din anexa 1 partea II din ICC și din anexa 5 partea II din MC se înlocuiește cu lista din anexa II la prezentul regulament;

5. partea III din anexa 1 la ICC și partea III din anexa 5 la MC se elimină.

(3) Deciziile Comitetului Executiv Schengen din 15 decembrie 1999 [SCH/Com-ex(97)32] și din 16 decembrie 1998 [SCH/Com-ex(98)53, rev.2] se abrogă.

▼**M1**

Articolul 8

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

▼**B**

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

▼B

ANEXA I

Lista comună prevăzută la articolul 1 alineatul (1)

1. STATE

Afganistan

Africa de Sud

▼M7

_____

▼B

Algeria

Angola

▼M5

_____

▼B

Arabia Saudită

Armenia

Azerbaidjan

▼M5

_____

▼B

Bahrain

Bangladesh

▼M5

_____

▼B

Belarus

Belize

Benin

▼M5

Bolivia

▼B

Bhutan

▼M7

_____

▼B

Botswana

Burkina Faso

Birmania/Myanmar

Burundi

Cambodgia

Camerun

Capul Verde

Ciad

China

Columbia

Comore

Congo

▼B

Coasta de Fildeş

Coreea de Nord

Cuba

Djibouti

Dominica

▼M2

Ecuador

▼B

Egipt

Emiratele Arabe Unite

Eritreea

Etiopia

Fiji

Filipine

▼M6

_____

▼B

Gabon

Gambia

Georgia

Ghana

Grenada

Guineea

Guineea-Bissau

Guineea Ecuatorială

Guyana

Haiti

India

Indonezia

▼M8

_____

▼B

Insulele Marshall

Insulele Solomon

Iran

Irak

Jamaica

Iordania

Kazahstan

Kenya

Kiribati

Kuweit

▼B

Kirghizstan

Laos

Liban

Lesotho

Liberia

Libia

Madagascar

Malawi

Maldive

Mali

Mauritania

▼M5

_____

▼B

Micronezia

Moldova

Mongolia

Maroc

Mozambic

Namibia

Nauru

Nepal

Niger

Nigeria

Oman

Pakistan

Palau

Papua Noua Guinee

Peru

Republica Centrafricană

Republica Democrată Congo

Republica Dominicană

▼M6

_____

_____

▼B

Qatar

Rusia

Rwanda

▼**M5**

Samoa

▼**B**

São Tomé și Príncipe

Senegal

▼**M5**

_____

▼**B**

Sfânta Lucia

Sfântul Vincent și Grenadine

Sierra Leone

Somalia

Sri Lanka

Sudan

Surinam

Swaziland

Siria

Tadjikistan

Tanzania

Thailanda

▼**M5**

Timorul de Est

▼**B**

Togo

Tonga

Trinidad-Tobago

Tunisia

Turcia

Turkmenistan

Tuvalu

Uganda

Ucraina

Uzbekistan

Vanuatu

Vietnam

Yemen

Zambia

Zimbabwe

▼**B**

2. ENTITĂȚI ȘI AUTORITĂȚI TERITORIALE NERECUNOSCUTE CA STATE DE CEL PUȚIN UN STAT MEMBRU

Autoritatea Palestiniană

▼**M2**

_____

▼**M8**

_____

▼**M6**

Kosovo, definit în conformitate cu Rezoluția 1244 a Consiliului de securitate al Organizației Națiunilor Unite din 10 iunie 1999

▼**M5**

3. CETĂȚENII BRITANICI CARE NU SUNT RESORTISANȚI AI REGATULUI UNIT AL MARII BRITANII ȘI IRLANDEI DE NORD ÎN SENSUL DREPTULUI COMUNITAR:

Cetățeni ai teritoriilor britanice de peste mări (*British Overseas Territories Citizens*) care nu beneficiază de dreptul de reședință în Regatul Unit

Cetățeni britanici de peste mări (*British Overseas Citizens*)

Supuși britanici (*British Subjects*) care nu beneficiază de dreptul de reședință în Regatul Unit

Persoane britanice protejate (*British Protected Persons*).

▼B

ANEXA II

Lista comună prevăzută la articolul 1 alineatul (2)

1. STATE

▼M7

Albania (1)

▼B

Andora

▼M5

Antigua și Barbuda (2)

▼B

Argentina

Australia

▼M5

Bahamas (2)

Barbados (2)

_____

▼M7

Bosnia și Herțegovina (1)

▼B

Brazilia

▼M5

Brunei Darussalam

▼M4

_____

▼B

Canada

Chile

▼A1

_____

▼B

Coreea de Sud

Costa Rica

Croația

Cipru

▼M2

_____

▼A1

_____

▼M6

Fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei (3)

▼B

Guatemala

Honduras

Israel

(1) Exonerarea de obligația de a deține viză se aplică numai deținătorilor de pașapoarte biometrice.

(2) Exonerarea de la obligativitatea vizelor se aplică de la data intrării în vigoare a unui acord privind exonerarea de obligativitatea vizelor care urmează a fi încheiat cu Comunitatea Europeană.

(3) Exonerarea de obligația de a deține viză se aplică numai deținătorilor de pașapoarte biometrice.

▼B

Japonia

▼A1

_____

▼B

Malaysia

▼A1

_____

▼M5

Mauritius (1)

▼B

Mexic

Monaco

▼M6

Muntenegru (2)

▼B

Noua Zeelandă

Nicaragua

Panama

Paraguay

▼A1

_____

▼M4

_____

▼B

Salvador

San Marino

▼M6

Serbia [cu excepția deținătorilor de pașapoarte sârbe eliberate de către direcția de coordonare sârbă (în limba sârbă: *Koordinaciona uprava*)] (2)

▼M5

Seychelles (1)

▼B

Singapore

▼M5

Saint Kitts și Nevis (1)

▼B

Sfântul Scaun

▼A1

_____

▼B

Statele Unite ale Americii

▼A1

_____

▼B

Uruguay

Venezuela

(1) Exonerarea de la obligativitatea vizelor se aplică de la data intrării în vigoare a unui acord privind exonerarea de obligativitatea vizelor care urmează a fi încheiat cu Comunitatea Europeană.

(2) Exonerarea de obligația de a deține viză se aplică numai deținătorilor de pașapoarte biometrice.

▼B

2. REGIUNI ADMINISTRATIVE SPECIALE ALE REPUBLICII POPULARE CHINEZE

Hong Kong RAS ([1])

Macao RAS ([2])

▼M5

3. CETĂȚENI BRITANICI CARE NU SUNT RESORTISANȚI AI REGATULUI UNIT AL MARII BRITANII ȘI IRLANDEI DE NORD ÎN SENSUL DREPTULUI COMUNITAR:

Resortisanți britanici (de peste mări) [*British Nationals (overseas)*].

▼M8

4. ENTITĂȚI ȘI AUTORITĂȚI TERITORIALE NERECUNOSCUTE CA STATE DE CEL PUȚIN UN STAT MEMBRU:

Taiwan ([3])

([1]) Exonerarea de obligația de a deține viză se aplică numai titularilor unui pașaport al „Hong Kong Special Administrative Region".

([2]) Exonerarea de obligația de a deține viză se aplică numai titularilor unui pașaport al „Região Administrativa Especial de Macau".

([3]) Exonerarea de obligația de a deține viză se aplică numai titularilor de pașapoarte emise de Taiwan care conțin numărul cărții de identitate.